

[Alvilda Larsen.]

nedgang i byggeriet af boliger. Medens der i juli måned 1954 for hovedstadsområdet samt 5 provinsbyer og disses forstæder blev givet byggetilladelser til 4 269 lejligheder og der i den samme måned var 16 800 lejligheder under opførelse, var de tilsvarende tal for juli 1955 3 584 og 13 792. Denne udvikling er stadig i gang, og antallet af foreliggende byggetilladelser er gået tilbage med 20—25 pct.

Hvordan ser det så ud med beskæftigelsen i byggefagene? Jord- og betonarbejderne fagforening i hovedstaden meddeler i denne måned, at de har 762 arbejdsløse; til sammenligning tjener, at de på samme tid i fjor havde 262. Tager vi et fag som tømrerfaget, ser vi, at tømrerne i dag har 230 arbejdsløse; sammenlignet med i fjor er det 150 mere — altså en betydelig stigning. Murerne meddeler, at de har 138 arbejdsløse — på samme tidspunkt i fjor havde de ingen — og til det nævnte tal skal man så lægge de over 100 murere, der nu er beskæftiget med boligbyggeri i Norge og Sverige. Snedkerfaget meddeler, at ledigheden indenfor dette fag i dag er 50 pct. større end på samme tid i fjor, og i denne forbindelse kan man yderligere bemærke, at en del af snedkerfagets beskæftigede nu er gået over i den del af virksomheden, som omfattes af eksportindustrien, nemlig møbelindustrien, så i virkeligheden er de tal, der nævnes fra snedkernes side, hvad arbejdsløsheden angår, endog større, end tallene viser.

Fra provinsen findes der lignende eksempler. Jeg skal blot nævne et enkelt, som jeg synes illustrerer beskæftigelsen i byggefagene, og det er eksemplet fra Holbæk, hvor formanden for murerne fagforening er blevet arbejdsløs for første gang i 20 år.

Alt dette viser med tydelighed, hvor skæbnsvangre følger forringelserne fra i foråret har fået og vil få, og det er årsagen til, at jeg stiller forslag om ændringer i byggestøtteloven. Blandt disse ændringer er en ændring af byggestøttelovens § 1, gående

ud på, at de beløb, der nu gives som lån til byggeriet, forhøjes. I loven er der afsat beløb på 335 mill. kr. for 1955—56, for 1956—57 315 mill. kr. medens der skal kunne ydes 300 mill. kr. i 1957—58 og 300 mill. kr. i 1958—59. Disse beløb foreslår vi forhøjet til 600 mill. kr. årlig i hvert af de 4 år.

Alt det byggeri, som skulle sikre gode boliger, overkommelige at betale for jævne mennesker, nemlig det sociale byggeri, har meget store vanskeligheder at kæmpe med, og det tror jeg at ikke mindst regeringspartiet er vidende om. Derfor foreslår vi, at lånegrænserne for dette byggeri føres tilbage til, hvad de var før forringelserne i april 1955. Vi foreslår, at § 17 ændres, således at lånegrænsen bliver 97 pct. i stedet for de nugældende 94 pct. For lån til kommuner foreslår vi en grænse på 95 pct. i stedet for den nugældende på 94 pct. Endelig foreslår vi en ændring til § 31, der omfatter byggeri af parcellhuse og rækkehuse for mindrebemidlede. Lånegrænsen for dette byggeri foreslår vi forhøjet til 95 pct. imod den nugældende 90 pct.s grænse.

Den udvikling, der er i gang nu, må ikke have lov til at fortsætte. Vort forslag tilsigter at hidføre bedre betingelser for byggeriet til gavn for de boligsøgende og til gavn for de i byggeriet beskæftigede arbejdere.

Jeg håber, at det høje tings medlemmer vil se med megen velvilje på vort forslag.

Formanden: Jeg giver derefter ordet til den højtærede finansminister, for at han kan fremsætte de for hans vedkommende anmeldte lovforslag.

Finansministeren (Kampmann): Jeg skal tillade mig for det høje ting at fremsætte følgende 6 lovforslag:

*Forslag til lov om skat til staten af indkomst, formue og kapitalvinding,
forslag til lov om ændring i lov om afgift af spiritus, vin og øl,*